

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414212825
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1414212825.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: H. B., N. L. X.. Č.. XXXX/XX, N. proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho ul. č. 16, Bratislava, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 3. decembra 2015, č. k. 10C/58/2014- 47, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie zastavil a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 04.09.2007, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 40.000,- Sk (1.327,75 €). Žalobca sa súčasne domáhal uloženia povinnosti jeho zamestnávateľovi - spoločnosti MCSyncro Bratislava, s. r. o., zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného až do rozhodnutia o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný namietal, že platnosť uvedenej zmluvy bola posudzovaná v rozhodcovskom konaní, v ktorom sa rozhodovalo o nárokoch z nej vyplývajúcich. Žalovaný do spisu založil rozhodcovský rozsudok z 18.10.2012, č. RK-380/12-EK, ktorým bola žalobcovi (v rozhodcovskom konaní žalovanému 1/) spolu s W. B. (žalovaný 2/) uložená povinnosť zaplatiť žalovanému (v rozhodcovskom konaní žalobcovi) spoločne a nerozdielne 4.893,39 eur s prísl. a povinnosť nahradiť trovy rozhodcovského konania. Tento rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2012. Žalobca uvádzal, že predmetný rozhodcovský rozsudok mu nebol doručený a preto ani nepodal žalobu o jeho zrušenie. Z týchto zistení súd prvého stupňa vyvodil záver, že konaniu vo veci bráni neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a to prekážka veci právoplatne rozhodnutej. V tejto súvislosti súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „V danom prípade rozhodnutá vec rozhodcovskom konaní sp. zn. RK-380/12-EK vytvára prekážku rozhodnutej veci. Platnosť Zmluvy, resp. jej jednotlivých ustanovení bola posudzovaná v rozhodcovskom konaní, v ktorom sa rozhodovalo aj o nárokoch z predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodnutím o predmetnom návrhu navrhovateľa by bolo porušením zásady „ne bis in idem“ (nie dvakrát o tej istej veci), a preto súd konanie s poukazom na ust. § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.“ Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Uviedol, že ani súd prvého stupňa a ani jeho právny zástupca mu neoznámil termín pojednávania, na ktorom súd prvého stupňa vo veci rozhodol a súd prvého stupňa pojednával v jeho neprítomnosti. Preto sa žalobca nemohol brániť. Ďalej žalobca v

odvolaní poukázal na to, že žalovaný „v žalobe pre rozhodcovský súd uviedol výšku úveru, ktorý sa nezakladá na pravde 3.589,72 eur.“ Žalovaný mu pritom poskytol úver iba vo výške 40.000,- Sk.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nie je vecne správny.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom konanie zastavil z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania a to prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Súd prvého stupňa si neuvedomil, že o podmienkach konania sa zásadne rozhoduje uznesením (§ 167 ods. 1 druhá veta O.s.p.). To znamená, že súd prvého stupňa mal vo veci rozhodnúť uznesením a nie rozsudkom. Toto procesné pochybenie súdu prvého stupňa však nezakladá vadu konania, ktorá by bola dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku. Takouto vadou by bolo konanie postihnuté iba v opačnom prípade, teda ak by súd prvého stupňa mal správne vo veci rozhodnúť rozsudkom, rozhodol by však uznesením.

Súd prvého stupňa vo veci pojednával dňa 20.11.2014. Na toto pojednávanie sa dostavil žalobca a aj jeho vtedajší právny zástupca. Toto pojednávanie súd prvého stupňa odročil na termín 28.01.2015, pričom žalobca a jeho právny zástupca vzali tento termín pojednávania na vedomie. Na pojednávanie dňa 28.01.2015 sa dostavil žalobca so svojim právnym zástupcom. Toto pojednávanie súd prvého stupňa odročil na neurčito. Na termín ďalšieho pojednávania vytyčeného na 03.12.2015 bol predvolaný právny zástupca žalobcu, ktorému bolo predvolanie na toto pojednávanie doručené dňa 20.10.2015 (viď doručka na č. I. 37). Emailovým podaním z 03.12.2015 (č. I. 42) právny zástupca žalobcu oznámil súdu prvého stupňa, že žalobcu už nezastupuje, pretože žalobcovi bol odňatý nárok na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci. Na pojednávanie dňa 03.12.2015 sa žalobca nedostavil. Z toho vyplýva, že právny zástupca žalobcu zrejme skutočne žalobcovi neoznámil termín pojednávania vytyčeného na deň 03.12.2015 a žalobca o tomto pojednávaní asi naozaj nevedel. K tomu však treba uviesť, že súd prvého stupňa nepochybil, keď na uvedené pojednávanie predvolal iba právneho zástupcu žalobcu. Tento postup súdu prvého stupňa bol totiž v súlade s ust. § 49 ods. 1 prvá veta O.s.p.. Bolo povinnosťou bývalého právneho zástupcu žalobcu oznámiť mu termín pojednávania vytyčeného na 03.12.2015. Túto povinnosť právny zástupca žalobcu nespĺnil.

Na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 40.000,- Sk, čo je 1.327,75 eur. V tejto zmluve však bola dojednaná zmluvná odmena vo výške 68.144,- Sk. Spolu teda išlo o sumu 108.144,- Sk (40.000 + 68.144 = 108.144,- Sk), čo je 3.589,72 eur. Nesplatená časť istiny úveru ku dňu podania rozhodcovskej žaloby predstavovala 3.101,13 eur a žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) si v rozhodcovskom konaní uplatnil tiež sumu 1.792,26 eur z titulu zmluvných pokút. Spolu teda žalovaný uplatnil v rozhodcovskom konaní sumu 4.893,39 eur (3.101,13 + 1.792,26 = 4.893,39 eur) a k zaplateniu tejto sumy zaviazal rozhodcovský súd žalobcu spolu s W. B.. Preto neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že rozhodcovský súd rozhodoval o nesprávnej výške úveru. Napriek uvedenému odvolací súd nemohol napadnutý rozsudok potvrdiť. Medzi účastníkmi konania vznikol spotrebiteľský právny vzťah. V konaní totiž nebolo preukázané, že by žalobca pri uzavieraní predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Obč. zák.). Súd prvého stupňa nevenoval žiadnu pozornosť zisteniu, či v predmetnej veci bola platne založená právomoc rozhodcu na prejednanie predmetnej veci, teda či rozhodcovská doložka, resp. rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ak predmetný rozhodcovský rozsudok z 18.10.2012, č. RK-380/12-EK vydal orgán (rozhodca), ktorý na to nemal právomoc, išlo by o ničotné rozhodnutie nevyvolávajúce žiadne právne účinky a preto by konaniu v prejednávanej veci nemohla brániť prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V odôvodnení spomenutého rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že právomoc rozhodcu vyplýva z čl. 18 predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v bode 2 tohto článku s tým, že výber jednej z týchto dvoch alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi (v konaní o prejednávanej veci ide o žalovaného). Súd prvého stupňa bude musieť posúdiť, či toto dojednanie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu (§ 53 ods. 1, 4 písm. r/ Obč. zák.). Ak by tomu bolo tak, išlo by o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by bola neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.). V prípade neplatnosti rozhodcovskej doložky by nebola platne založená právomoc rozhodcu na prejednanie veci a predmetný rozhodcovský rozsudok by bol ničotným rozhodnutím nevyvolávajúcim žiadne právne následky. V takom prípade by tento rozhodcovský rozsudok nemohol založiť ani prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. napadnutý rozsudok a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.